“El gegant Gerió era equiparable al que representa per a la cultura pop Hulk”

A més de crear figures com el Beatusaurus o la Mula Baba, exerceix d’historiador especialitzat en imatgeria festiva. És coautor amb Ramon Grau de ‘Faràndula, 500 anys d’imatgeria festiva de Girona’

L’artista Nuxu Perpinyà, al seu taller. on esculpeix tota mena de criatures fantàstiques Foto: QUIM PUIG.

Què fa un historiador fent un ofici artesà?Soc un historiador de l’art desviat cap a l’art. Com a tercera generació d’artistes, sempre m’ha agradat dibuixar i pintar. Mentre estudiava la carrera ja feia il·lustracions per a revistes i donava classes de dibuix. El 1999 em van demanar, des de la colla gegantera Fal·lera Gironina, que fes les reproduccions de gegants en miniatura com a obsequi per a les colles participants en una trobada. En Felip Gironès em va ensenyar com fer motllos de fang i me’n vaig sortir prou bé. I mira, vint anys després, aquí em tens.Com se’n diu, del seu ofici?És un ofici que no té nom, en tot cas “escultors de la festa”. A Catalunya deuen haver-hi no més d’una dotzena de tallers. Treballem amb matèries primeres barates. Primer fang, després guix i acabem amb cartró, que és com es confecciona la figura final. Té un valor artístic, això? No ho sé, la part més mecànica del procés és l’elaboració del motllo, amb el qual es poden fer, si vols, reproduccions. Una figura feta amb motllo és per ser exposada? No, és per al carrer.Què és el que més l’atrau?Que no estàs sotmès al món de l’art! Soc més una empresa, no he de vendre la moto com han de fer alguns artistes, ni necessito fer de relacions públiques. A més, em dedico a treballar amb les mans, i n’estic encantat. Realitzat, inclús.Ha creat molts gegants i figures festives. N’hi ha alguna de la qual se senti especialment orgullós?És difícil de dir perquè totes tenen una continuïtat. Allò que no em va sortir en una, reapareix més tard en una altra. El Beatus que vaig fer el 2002 havia de ser de roba i no va poder ser perquè hi havia dificultats per moure’l. El 2014, ja sabia fer motllos més prims i consistents, i amb la Mulassa vaig recuperar la idea. Fins i tot, com que és de fibra de vidre permet treure foc per la boca. Totes les obres són resultat d’èxits i fracassos, i si fructifiquen és gràcies a l’evolució tècnica i artística adquirida. Bé, hi ha un drac del meu fill, Narcís, que vam fer plegats i que el tenim al menjador de casa.Es pot viure d’això?Una manera de tenir recursos és fer figures petites. No surt a compte si no tens altres encàrrecs, perquè és molt laboriós i acabes rebentat. Un terme mitjà seria l’ideal.Què li agrada més, crear figures festives o portar-les?He portat gegants des del 1993 i fins que va néixer el projecte de la Mula Baba. Dins d’ella hi anem cinc persones ficades talment com si fos una tenda de campanya portàtil. S’hi creen unes sinergies interiors increïbles i he descobert tot un món nou, com és fer titelles. Un gegant no deixa de ser un gran titella autònom, al qual atorgues una personalitat pròpia amb els peus i ballant. El titella, a través de la mà i la veu, pren una autonomia que mai no m’hauria imaginat. El fet de ser geganter m’ha ajudat molt a crear-les i a fer-ne.L’afició gegantera viu un bon moment.Ara sí, però quan ens hi vam posar estava al llindar de la desaparició. Els Amics dels Gegants de Girona treien en Carlamany i la Gironella un cop l’any i la tradició de cinc segles era a punt de caure a l’oblit.L’arribada de l’associacionisme a Girona va donar vida. Els gegants, però, no tenen la popularitat que tenen els castells ara. Si a Espanya l’element cultural cohesionador imposat van ser els toros i les sevillanes, a Catalunya l’element festiu popular han estat tradicionalment les sardanes, amb l’epicentre a Girona. Amb el tripartit, la balança es va decantar cap als castells. Soc del parer que la cultura popular ens ha de fer particulars. Els gegants de Berga funcionen diferent que els d’Olot.Hi ha tradició gegantera, aquí?A Girona ens hem de

remuntar al 1513, on un document certifica que a la ciutat es passejava un drac, una àliga i un gegant per la festa del Corpus. D'això fa més de 500 anys com a mínim. Aleshores, a la imatgeria s'hi va incorporar ràpidament una geganta, cavallets i comparses, així com altres figures com la Mulassa que hem recuperat ara o un lleó que hauria existit al segle XVII.Entre Hulk o en Gerió, amb qui es quedaria?El gegant de Girona al segle XVII es deia Gerió i gràcies a una octaveta sabem que se li reclamava un vestit nou. Gerió, un mite grec que fa referència a la llegenda fundacional de la ciutat, era una figura molt popular, l'equivalent avui dia del que representa Hulk en l'imaginari de la cultura popular actual. Per això amb la Fal·lera el vam voler recuperar.Es pot ser republicà i que t'agradin reis com en Carlemany o la Gironella?Sí, al pregó de Fires del 2007, pel desè aniversari de la Fal·lera i en plena polèmica per la crema de fotos del rei, ens vam proclamar monàrquics de la branca carlemanyista. Aquest tipus de reis són els que ens valen, com els Reis Mags de l'Orient. Els altres, va a gustos!

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-02-2018 Pàgina 60

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1335159-el-gegant-gerio-era-equiparable-al-que-representa-per-a-la-cultura-pop-hulk.html